

Свещеникъ отъ Елена въ писмото си отъ 22 юлий 1866 год., адресирано: До музoлюбивата Г. Евгения х. Д. Кисимова, съ което иска помощъ 5 лири за издаване книга, се обръща къмъ нея съ следнитѣ думи:

„Ей Госпоже! помогнете виѣ, помогнете, и съжалѣйте нашето окаянно священство! и принесете имъ даръ книгата Вѣнчаніе“ „свято дѣло, велико дѣло, о музи елате отъ парнасъ и вижте вашата сестра Евгения, която отъ Търновскія парнасъ и тя е при Българитѣ насъ и торете ѝ лавровъ вѣнецъ да бжде вѣнчана предъ свѣтець. Боже дай сърдце на Господжата да стори милость“.

Вашъ молитвеникъ во Христѣ
п. Никола Грънчаровъ и вашъ
другъ Сп. А. Робовскій.

Проявявайки такъвъ всестраненъ интересъ къмъ цѣлокупния тогавашенъ животъ, не може и въпроса за образованието на жената да не я интересува. Отъ размѣненитѣ писма между нея и Д-ръ Лонгъ се вижда, че той е запълнелъ нейното съзнание, даже голѣмия ученъ и просвѣтенъ американски мисионеръ дири нейното мнение и сътрудничество. Ето частъ отъ размѣненитѣ писма:

Госпожа Евгеній х. Георгиева х. Димитріева.

Почитаема приятелко,

„Отъ Госпожа Лонгова и отъ Марика и отъ синца ни приемоте приятелски поздравленія. Проводихъ ви едно писамце чрезъ свещеника Димитри, но нѣмамъ друго нѣкое ваше писмо отъ по подирѣ.“

(Пише ѝ че отива въ Америка).

„Чрезъ Г-на Гавріила ви проводихъ една книга (пжтешественикъ) даръ отъ съпругата ми“.

„Зорницитѣ ви проваждамъ чрезъ Г-на Георги Мазаковъ“.

Зорницата ще излиза всѣкой месецъ подъ редакц. на Д-ръ Ригсъ и Г-нъ Славейковъ да я изваждатъ редовно.

„Понеже уважавамъ мнението на ваша милость като родолюбива една Българка, желалъ бихъ да зная какъ ви аресуватъ изложенията ми относително на възпитаніето на българскитѣ женѣ. Питамъ това не за друго, но само да са ползувамъ отъ вашето мнение, што да мога още по-добре да пишж за истинскѣтъ полза на Българския ни народъ.“

Увѣренъ сжмъ, че ваша милость доста добре сте мя познали и че оценявате искренностиа на желанията ми“.